

બનામે પુદા.

દાસતાને કીમેટોરીયમ

અને 66

દોષમાની તાસિર.

આવૃત્તિ પહેલી

પ્રત ૧૦૦૦

લખનાર—અરુદેસર સોરાબજી બચા.

કીમત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
અક્ષરભૂષણ સંસ્કૃત-સંગ્રહ

૧૪૦૮૭

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૦૮૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ બાળકોનું પુષ્ટ

વિષય ૬-૧૪

હુમત. હુખ્ત. હુવરસ્ત.

દાસતાને કીમેટોરીયમ

અને

દોષમાની તાસિર.

એરવદ, નવરોજી રતનજી કાંગા (નાસારીના) જેવણ તરફથી
જરથોસ્તી મહાજનની લીધેલી તાલીમ તેમજ મારા લખાણને
આસરે આપનારાઓની મદદથી મારી પવિત્ર ફરજ સમજી
આ પુસ્તક ધણા માન સાથે બહાર પાડું છું.

રોજ ૧ લો પાક દાદાર હોરમજદ માહ ૮ મો.

આવાં યજદ યજદેજરદી ૧૨૯૪.

મુબરક તા. ૭ મી એપ્રિલ ૧૯૦૦ સં ૧૯૨૫

પાક અહુરા. ૧૨૦૮૭

મુજ કમતરિન સેવકની અદના કોશેપથી અને મુજ ગરીબ સેવકને આસરો આપનારા સદ્ ગ્રહસ્થોની મદદથી તેઓના આભારે રહી આ ઘાંસતાંણે કીમેટોરીયમ અને દેખ્માની તાસિર નામનું પુસ્તક જરથોસ્તી આલમને જેમાં ઘણું કરી જરથોસ્તી ઉધરની આલદને એક અબ્યાસ દાખલ વાંચવાને બહાર પાડું છું.

ઇ. સ. ૧૯૨૨ ના જુન મહીનાથી તે સપ્ટેમ્બર મહીનાની આખરિ સુધી મુબઇ શહેરમાં કીમેટોરીયમ લાવવાની ચલવલ પૂર જોસથી ચાલી રહી હતી. જે દૃષ્ટ પડવાને બદલે ઇ. સ. ૧૯૨૩ ના જુન મહીનામાં આગતું પજરણુ વધારે સળગીને બડકો લેવા જોગ દીસતું હતું.

કીમેટોરીયમની પક્ષવાલાઓ મુબઇની મ્યુનીસીપાલ પાસથી કીમેટોરીયમ ત્યાં જેને લગતી અગીઆરી બાંધવાની જગા લેવાને મ્યુનીસીપાલ કમીશનર માં કલેટનને અરજી કરવાથી મજકુર જગા કમીશનર સાહેબે મુક્ત આપવાનો ઇરાદો બતાવ્યો હતો. પણ તા. ૨ જી ઓગસ્ટ ૧૯૨૩ ની મ્યુનીસીપાલ કોરપોરેશનની સભામાં જગા મુક્ત તો થું પણ વેચાતી આપવાનો પણ ઇરાવ ઉરાડી નાખ્યો હતો.

ઇ. સ. ૧૯૨૨ ના જુન મહીનાથી તે સપ્ટેમ્બર મહીના સુધી કીમેટોરીયમ વિષેની વાંચતા બતાવી લખાણ કરનારાઓએ

લખવામાં ત્યાં એ વિષેની સભાઓની અંદર વીરધી ખતાવી કાંઈ પણ ખેલવામાં બાકી રાખ્યું નથી. જેના બાર મહીના પુરા થવા પછી ક્રીમેટોરીયમના હીમાયતીઓને ક્રીમેટોરીયમ ત્યાં તેને લગતી અગીઆરી બાંધવાની પાછી ઉલટ આવી ગઈ હતી. પરંતુ લખવાને ઘણીજ દલગીરી છુટે કે, જે અરથોએ એ ક્રીમેટોરીયમ લાવી અગીઆરી બાંધવાનો જે ઈશિદો રાખ્યો હતો જે સમજી કુલ જરથોસ્તી કોમની લાગણી દુખાવા સાથે હમોને જણાવવું પડે છે કે, જે આપણા ન્યાયાંતો જે સખાવત ત્યાં ધર્મના મકાનો કરી ગય છે જે વિષેનો જરથોસ્તી કોમ બુલી ગઈ નથી.

જુઓ કે જરથોસ્તીઓને પોતાનો વાહલો દેશ ઈરાન છોડી હિંદુસ્થાનમાં આવ્યા બાદ ઘણી એક આફતો ત્યાં મુશ્કેલીઓ પસાર થઈ ગઈ છે. પણ આફતનું વાહલ ભવિષ્યમાં જોવાનું ન રહે જેને ખાતર પાક દાદાઅગેરમજર્દ જરથોસ્તી કોમમાં એ ફરેસતાઈ નર મોકલી આપ્યા, કે જેઓનું બ્યાંન ત્યાં જોટલી તારીફ કરીએ એટલી થોડી છે.

જેમ એક પહાડમાંથી પાણીનો ઝગે હમશેનો વહેતો રહે છે, તેમ હિંદુ ભુમી ઉપર સખાવતનો ઝરો શરૂ કરી દાખલા તરીકે જનાર નામદાર પેહલા સર જમશેદજી જીજીભાઈ અને તેજ સખાવતના ઝરાની બાજુમાં બીજો સખાવતનો ઝરો કરી જનાર પેહલા સર, દીનશાહ માણેકજી પીટીટ, કે જેઓની સખાવત અને હાલમ દીલના નરોને આખી જરથોસ્તી કોમતો શું પણ દુનીઆની દરેક કોમ તેઓના રહને ત્યાં તેઓને

વારંમાને ધણીજ માનથી જુએ છે. અને જેની સાથે હાલમાં આજીવન સખાવનો થાય છે તે તેઓના ડગલે અને પગલે ચાલી સહુ પોતાની શક્તી પ્રમાણે બેઠતી કરી બતાવે છે.

આગલના ન્યામંતો જે સખાવત કરી ગયા છે તે એવી રીતે કાઢેલી છે, જે પોતાનું નામ જાહેરાત સુધીનું માન બધું રાખી ગયા છે. અને જેની સાથે તેઓ પોતાની કીર્તી, નિતિ, અ. વફાદારી વધારે પ્યારી સમજતા હતા, પણ તેજ પ્રતિ, નિતિ, અને વફાદારી પર કેટલાએક જરથોસ્તીઓ પાણી ફેરવવા નીકળ્યા હતા, જે જોવાને દુનીઆની દોષ પણ કોમ ખુશી હતી નહીં. વળી એજ ન્યામંતો પોતાના માન મરત્યાનો વારસો, કુલ જરથોસ્તીઓને સ્વાધીન કરી ગયા છે, કે જેને એક અમૂલ્ય રત્ન સમજી જોઈથી રાખવું જાણ્યું, જે નહીં જાણવતાં કેટલાએક જરથોસ્તીઓ જેનો જેર કિયોગ કરવા નીકળ્યા હતા, પણ આટલું તો ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે જે આપણી પાસથી કાંઈપી ચીજ જતી રહી હોય તે ભવિષ્યમાં કદી પણ પાછી આવી શકતી નથી.

કીમેટોરીયમથી જરથોસ્તીમાં, જેખમ મોટો બારી, તે ચીજ આલમમાં નહીં આખર, ને ઇજ્જતની ખુલ્લવારી, એટલીજ ગયલી દોલત આવે કોઈ દીન, આવે ધન કે ધાન, સમજ નહીં આવે છે ગયલી ઇજ્જત, નહીં આવે છે માન, વાની છે. રાખી જોણે આખર ઇજ્જત, સાથે વળી માન. જીવ કરતાંને સંભાળે છે, મોટું રાખી ધ્યાન.

જે આપણા વડોલોના વખતથી કુલ જરથોસ્તીઓ માન મરતખો ભોગવતા આવેલા છીએ, તે જે એક વખતનો હાથમાંથી ચાલી જશે તો ફરીને પાછો આવશે નહીં.

આ દુનીઆમાં પાક દાદાહોરમજદે ઇનસાનોની હાજત પુરી પાડવાનો અનેક ચીજો બનાવેલી છે, કે જે મુખ્યને ઉત્તામમાં ઉત્તામ પરિત્ર આતસ છે, કે જેની સાથે અશનાઇ કે વીરૂધી બતાવામાં મઠ પણ સુખી થયું નથી અને બવિસમાં ક્રોધ થશે પણ નહીં. વળીજ દલગીરી સાથે અને કુલ જરથોસ્તીઓની બાંજ માટે એક બનેલા બનાવની વાદ આપુ છું.

ઈ. સ. ૧૮૦૫ ના સાલમાં મરહુમ નસરવાનજી ગજદરે જાહેર છપાઓમાં હદની બાહાર આવી એવાં તો લખાણો કર્યા હતા જે દોખાઓ કા ડા નાખો અને તેની જગ્યા વેચી દેવ અને ક્રીમેટારીયમ લાવી જરથોસ્તી ભાશોને (બાળીને) અવલ મજલ પુગાડવા આખી જરથોસ્તી કોમને એક હાથની હથેલીપર ચલાવવાને બાહાર પડ્યા હતાં. પણ મુજરાત, દખણ, અને મુંબઈના દસગુરજીઓએ દોખાઓની ભાસિર તથા ફાયદો જણાવી, બાબવા તથા જમીનમાં ફટવાના કેવ જેર ફાયદાઓ છે.

તે સમજાવી મરહુમ નસરવાનજી ગજદરને સખત ઠપકો આપ્યો હતો. પરંતુ મરહુમ નસરવાનજી ગજદરની આખરિ વખતે પ્રાઈન્સનો ચુલો સલામવા જતાં જે ચુલો ફાટીને મરહુમનાં આંગ ઉપર લાગવાયા બાળીને મુજરી ગયા છે. જેથી પાક અરદીએહેસ્ત અમેશાસ્પંદની સામે વીરૂધી બતાવાથી ફાયદો કે જેર ફાયદો છે તે આરવા ઉપરથીજ જોવાનો છે.

હિંદુઓમાં ગુજરી જવા બાદ લાશોને આતસથી બાળીને
 કેકાણે પાડે છે. પણ હિંદુસ્થાનના દરેક હિંદુ
 હિંદુઓનો દાબલો. ઓમાં એવો રિવાજ નથી. હિંદુઓમાં ઘણાં
 એક પંથ તથા તંત્ર પડેલાં છે. જે હિંદુઓ
 આતસને માન આપે છે તે હિંદુઓ લાશને બાળી શકતા નથી કે
 જે જે કબીર પંથ કરીને કહે છે, અથવા સન્યાસીઓ, કે જેણે
 પોતાનો સંસાર છોડી દીધો હોય, અને સંસારમાં પડ્યા આગમજ
 જે બાર વર્ષની અંદરનું બાળક હોય, તેઓની લાશને જમીનમાં
 ધારીને જેની સાથે પોતાના રિવાજ મુજબ ઘટતી કીચા કરીને જેની
 ઉપર દહેરૂં બાંધવામાં આવે છે.

જ્યારે હિંદુઓમાં કેટલા એક પંથવાલા પોતાની લાશને આતસથી
 બાળવાને ખુશી નથી અને જે હિંદુઓ આતસને અગની માતા
 અથવા અગનીના દેવ સમજી માન આપે છે, તેમજ કેટલા એક
 હિંદુઓ બીડી કે ચીરટ પણ પીતા નથી. ત્યારે આપણા જરથોસ્તી
 ભાઈઓએ પોતાની લાશને આતસથી બાળવાને જોખમ ભરેલું
 ગણ્યું બહુ હજી.

જ્યારે માહાન ગુરુ જરથોસ્ત પેગમ્બર સાહેબે મોહટાંમાં મોહટી
 મુશકેલી વેઠી પાઠશાહ ગુશતારખની સાંખે અનેક અનેક જાતના
 મોજેજો બતાવી જે જરથોસ્તી માજદયશની દીન ઉભી કીધી છે,
 કે જે દીનની અંદર પાકમાં પાક આતસને ઠેરવેલો છે. (જેના વગર
 દુનીઆની કોઈપણ ફેમને પોતાની જનમ પરણુ અને મરણુ વેળાની
 કીઆ ચાલી શકતી નથી.) કે જેની ઉપર ખુશબોની ચીજ મુકવા

સિંધાય નગ્રીસત્થાનશા જેવી ચીજ મુકવાને સખ્ત મનથી
કાઢેલા છે.

આટલું નગરે જોતાં પેગમબર સાહેબના હોઠમને નાફરમાન
થઈ જરથોસ્તીની લાશને આતસ જેવી ચીજ ઉપર મુકી આળીને
કેકાણે પાડતાનો જે ઇરાદો રાખ્યો હતો, પણ મહજબમાં જણાવ્યા
પ્રમાણે અને મુળ વતન ઇરાન દેશથી ચાલતા આવેલા રિવાજની
આદે આવીને કોમની અંદર કેટલાએક જરથોસ્તીઓ નવું ધર્મીંગ
ઉભુ કરવા નીકળ્યા હતા. પણ જેના પરિણામનું ફળ કેવું આવી
શકતે જે વાંચનારા કુલ જરથોસ્તીઓની મુનસરી ઉપર છોડું છું,
અને જે આપણા વડીલ મુરબીઓથી માન મરતબો ભોગવતા આવેલા
છીએ તે કુલ જરથોસ્તીઓ તો શું પણ દુનીઆની દરેક કોમ
માનથી જોઈ શકતે નહીં જેનો પુરતો વિચાર કરી કોઈથી જરથોસ્તી
જે કાંઈ પગલું ભરે તે વણીજ સંભાળથી ભરશે તો ભવિષ્યમાં
જેનું રૂડું ફળ આપવાનું મળશે.

હું નહીં ધારતો કે જે કીમેટરીયમની ચલવલ ચાલી હતી,
અથોરનાન બાઈ- જેની અંદર કોઈ પણ અથોરનાનનો હાથ કે
ઓતે એલતેમાસ. સામેજગીરી હોય જેથી જુદીન ઝગડાના
કેસવાળાનો દાંખલો મારા અથોરનાન બાઈઓને જણાવું છું.

ઇ. સ. ૧૯૦૮ ના સાલમાં જુદીન પક્ષવાળાઓએ જુદીનનોતે
જરથોસ્તી દીનમાં લેવા સાર આજુબી પારસી પંચાયત
ઉપર મુજબની હાઈ કેરટમાં ફરીયાદ માંડી હતી. જે

ફરીયાદ શાંભળવાને મરહુમ જસટીસ સર, દીનશાહ દ્વાર ત્યા જસટીસ ખીમનની બેન્ચ મળીને કેસ ચલાવ્યો હતો.

જેમાં જુવ્દીનનાને જરથોસ્તી ધર્મમાં દાખલ કરવાનો રિવાજ છે એવી જુઠ્ઠી સાક્ષી આપવા ધણા એક ઓરત ત્યા મરદો વાદીઓ તરફથી આવ્યા હતાં. જેમાં મુખ્ય સાક્ષી બે અથોરનાન જાદાઓની હતી. પેહલા શેહરી આરજી ભર્યા અને ખીજા સુરતથી આવેલા સોરાખજી પંચકી, કે જેઓની સાક્ષીઓ પર વાદીઓના મોટા આધાર હતો.

જુઓ કે શેહરીઆરજી ભર્યાની જુખાની હેરફેર થવાથી કોરટના માનવામાં આવ્યું નહી, પણ સોરાખજી પંચકીએ પોતાની જુખાની આપતાં જણાવ્યું જે સુરતમાં ત્યા તેની આજુ બાજુના ધણા એક જરથોસ્તીઓ જુવ્દીન ઓરતોને રાખતા હતા. અને ધણાં વષની વાત ઉપર કેટલાં એક દુખરાંઓને વટલાવી જરથોસ્તી દીનમાં લીધાં હતાં.

ત્યારે મરહુમ જસટીસ સર, દીનશાહ દાવેર સોરાખજી પંચકીને સવાલ પુછ્યો કે જે દુખરાંઓ સુરતમાં વટલાવ્યાં જેને કેટલાં વર્ષ થયાં છે. જેના જવાબમાં સોરાખજી પંચકીએ કહ્યું જે એ બનાવ મારા જનમ આગમજનો બનેલો છે. ત્યારે મરહુમ જસટીસ સર દીનશાહ દાવેરે ઠપકો આપતાં કહ્યું, જે જે બનાવ તમે નજરે જોયો નથી, અને એક ખીજાની મોંઢેની સમજેલી વાત લાવી અત્રેની કોરટમાં જુખાની આપવા આવ્યા છો પણ તમારી જુખાની હમો ખરી સમજતા નથી.

આદ સોરાળજી પંથકીએ પોતાની જુઝાનીમાં આગળ ચાલતાં કહ્યું જે હરકોઈ જરથોસ્તી, કોષપણુ જુદદીનને જરથોસ્તી ધર્મમાં દાખલ કરે તો, તે જરથોસ્તીએ મોટું પુન કીધું એમ ગણી શકાય ત્યારે મરહુમ જસ્ટીસ સર દીનશાહ દાવરે ફરી સવાલ પુછ્યો કે મારે ત્યાં જુદદીન કોચમેન (ગાડી હાંકનાર) છે જેની તમે નવજોત કરી શકો, જેનો સોરાળજી પંથકીએ જવાબ આપ્યો જે મોટી ખુશીથી કરીએ મરહુમ જસ્ટીસ સર દીનશાહ દાવરે ફરી સવાલ પુછ્યો જે પૈસા લઈને નવજોત કરો કે વમર પૈસેથીજ કરો, ત્યારે સોરાળજી પંથકીએ જવાબ આપ્યો જે નવજોત તો પૈસા લઈનેજ કરીએ. ત્યારે મરહુમ જસ્ટીસ સર દીનશાહ દાવરે સમ્પત ઠપકો આપતાં કહ્યું જે તમે તમારી જુઝાનીમાં કહી ગયા છો કે કોષ પણુ જરથોસ્તી કોષ જુદદીનને જરથોસ્તી દીનમાં દાખલ કરે તો મોટું પુન કીધેલું ગણી શકાય. ત્યારે નવજોત જેવી દીનમાં લેવાની ક્રીયાના પૈસાની લાલચ તમારે શા માટે રાખવી જોઈએ. જ્યારે તમે સુગત વેરથી અતરેની કોરટમાં જુઝાની આપવા આવ્યા છો, તે પણુ પૈસાનીજ લાલચે આવેલા છો. નહીં કે ધર્મનો ખરો રસ તો થું છે તે બતાવાને આવ્યા હોય

ત્યારે આદ મજકુર કેસનો ચુકાદો આપતાં મરહુમ જસ્ટીસ સર દીનશાહ દાવરે દરેક ણાક્ષીએને ઠપકો આપ્યો હતો. જેમાં સમ્પતમાં સમ્પત ઠપકો સોરાળજી પંથકીને આપ્યો હતો. અને કહ્યું છે કે એ સાક્ષીએ સુરતની આખી પારસી કોમની બદનક્ષી કરી છે. આદ મજકુર કેસમાં જે જે વાદીઓએ પોતાના નામ નોંધાવ્યાં હતા.

તેઓના વડીલોના નામ સાથે કશું છે કે તમારા વડીલો મુ'મલ ત્યા
ખાહાર ગાંભોમાં અગીઆરીઓ. દેખાઓ, ત્યા ધર્મના જે મકાનો
સ્થાપી ગયા છે, જેનો ઘેડ ચમાર ત્યા લાલીઆં દુ'ખરાંઓને આસરો
આપવા આંધી ગયા છે, પણ તમારા વડીલોનો એવો ધરાદો હતો
નહી. જે તમારા વડીલો કામ કરી ગયા છે તે પોતાનું ધર્મ ચુસ્ત
પણ ત્યા પોતાનો મોલ્લો, ટેક અને કાળુ જળ વીને કામ
કરી ગયા છે.

અને એ ચુકાદાને મળતો ચુકાદો જસટીસ ખીમને આપ્યો
હતો. આખરે મજકુર કેસના વાદીઓ હારી ગયા હતા. જેથી પાક
દાદારહોરમજદની આગલ જેટલી શુકર ગુજરીએ એટલી થોડી છે.
હવે કીમેટોરીયમની હીમાયત કરનારાઓને ફરીથી લખવાની ફરજ
સમજું છું જે મજકુર હીમાયત કરનારા અથવા તેમાં ભાગ લેનારા-
ઓને મુજ ગરિમની અરજ એટલીજ છે જે સંકડો તો શુ પણ
લાળોનો ધુમાડો નહી કરતાં, તમારી દોલત રૂંડે માર્ગે અને રૂંડાં
કામમાં અથવા ગરિમ ત્યા વચ્ચે વાધેના જરથોસ્તીઓ ઉપર પડતી
હાડમારી ત્યા મુશકેલીઓ ટાળવાને બહાર પડશે તો, આગળના જર-
થોસ્તી ન્યાગાનોના નામ ત્યા કામ જેમ અમર રહી ગયાં છે, તેમ
તેઓની માફક તમારી દોલતનો રૂંડો ઉપયોગ કરશે તો તમારા પણ
નામ તથા કામ અમર રહી જવા વિના રહેશે નહી.

પાક દ્વાર હોરમજદ તેઓને રૂઠી બુદ્ધી બંધે, અને કુચ જર-
થોસ્તીઓની પસદ કામ ઉપરથી પોતાનો હાથ ઉઠાવે એવી મુજ
ગરિબની આશા છે. આમીન. આમીન. આમીન.

લી૦ સેવક,

અરદેસર સોરાબજી બચા,

બાટલીવાલા વીલા ડા૦ બચા હોશપીટાલ,

સલેટર રોડ, ગ્રાંટરોડ,

મુંબઈ (નં૦ ૬.)

આ કવીતા જરથોસ્તી ઉધરતી ઓલાદને એક અભયાસ તરિકે
 શીખવાને રચેલી છે. હાલના વખતમાં દરેક જરથોસ્તીઓના ધરમાં
 ગાયણુ ગાવાનો શોખ વધુ હોવાથી, છોકરાંઓને સ્કુલની અદર ત્યા
 નેઓના માતાપિતાઓ નરકથી શીખવવામાં આવશે તો, ભવિષ્યમાં
 ઉધરતી ઓલાદને કીમેટોરીયમ જેવાં નવાં નવાં નીકલતાં ધંતીગોની
 ઉપર પોતાનું લક્ષ ખેંચી શકે નહીં.

રાહ (દોહરા.)

શુણો જરથોસ્તીઓ શુણો, શુણો નર ને નાર,
 રાયાણુપત રાખીને તમે, શુણો સધળો સાર.
 આજ કાલના જરથોસ્તી, કરે છે એવા કામ,
 જરથોસ્તીના નામને, ના કરે અદનામ. ૧

કરે ઉછાછલાં કામ જે, જરથોસ્તી નરનાર,
 કીમેટોરીયમને જુઓ, અણુ ગટો છે સાર.
 કુંડું છુ આગલ ખ્યાંન જે, વડીલોના કામ,
 જરથોસ્તીના નામને, ના કરે અદનામ. ૨

હતા ધણા ને નેકને, હતો અસલ વિચાર,
 જે વિચારીને તમે, કરે રૂડો શણગાર.
 રૂડાંનું કૃપા આવશે, રૂડું નેક તમામ,
 જરથોસ્તીના નામને, ના કરે અદનામ. ૩

શીખેલ સુધરેલ થઈ તમે, કરે એવાં કામ,
 વડીલોના કામને, જામત રાખો નામ.
 નીકરે જેના કામની, એવા તે નેક નામ,
 જરથોસ્તીના નામને, ના કરે બદનામ. ૪

વડીલ તમારા થઈ ગયા, કરી ગયા છે દાન,
 છે તમારી જાણમાં, ના કરે અપજાન.
 હતો વડીલનો ટેકનો, કાણુ સાથે કામ,
 જરથોસ્તીના નામને, ના કરે બદનામ. ૫

લખતાં કલમ કાંપે છે, કાંપે છે મારા હાથ,
 ફક્ત જરથોસ્તીઓ નહી, થશે તમારી સાથ.
 અથોરનાન બેઠદીન મળી, નહી આવશે કોઈ કામ,
 જરથોસ્તીના નામને, ના કરે ના બદનામ. ૬

હતો સમ્ય એક એવો જે, જરથોસ્તી દમામ,
 કહાં ગયો દમામને, કહાં ગયું તે નામ.
 કહાં ગયો તે ટેકને, કહાં ગયાં તે કામ,
 જરથોસ્તીના નામને, ના કરે બદનામ. ૭

કહાં ગયો મહાજાને, કહાં ગઈ તે દીન,
 કહાં ગયું મન પાકને, કહાં ગયું એકીન.

ચાલો હૃદય રહીને, જીવો મહાજનના કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ.

૮

મહાજનજાણાવે કુલ જરથોસ્તી, ચાલો મધ્યમ પાસ,
મધ્યમની નિસાંણુ જે, છે તમારી પાસ.
આંગના મધ્ય ભાગ પર, કુસતી કરે છે કામ
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ

૯

મહાજન પાતર છોડ્યું, વહલું વતન ધરાંન
જેની સાથે છોડ્યું, શેહન સાહતનું ગુમાન.
તાજ તખ્તને છોડીને, જાળવ્યું છે નામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ.

૧૦

વાળ સાથે શાંબળો, કહ્યું છું એવો સાર,
કોમેટોરીયમનો તમો, ના રાખો વિચાર.
દોષને ન શીનવું તમો, કરો વિચાર કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ.

૧૧

દોષમાની તાસિર છે, જીવો શાંબાળિ નેક,
સમશાન ભૂમીનો નથી, દોષમા જેવો ટેક.
જેની સાથે શાંબળો, ધર્મ કીઆનુ કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ.

૧૨

જરથોસ્તી મહાજનો, ધર્મ કીઆનો સાર,
ભૂત, અવિસ જીવનો નથી, મુવા પછી અવતાર.

જેના વિષે શાંભળો, દોષ્ઠાનુ છે ધામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૧૩

કીમેટોરીયમથી થશે, જરથોસ્તી રૂવાંન,
અચારમની આમદાદ પરં, નહીં મળશે નિસાંણુ.
ચીનતદ પુણ જડશે નહીં, નહીં જડશે જે ઠાંમ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૧૪

મેહર દાવર ઇજદનો, નહીં મળશે ઇનસાફ,
સરોશ ઇજદ બાણુજો, નહીં કરશે જે માફ,
રશનેરાસ્ત ઇજદ જે, નહીં કરશે તોણ કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૧૫

દોષ્ઠાની ક્રીયા જુઓ, કરે આચરવન જણુ,
પાંચ તાએની ખુબનું, પહેલાં કરે મંડાણુ.
કહું છું આમળ તમોને, બીજી ક્રીયાનું કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૧૬

દાદાર હોરમજદને વળી, નવ ફરેસતા નેક,
બાજ ઇજને કરે છે, બીજી ક્રીયાનો ટેક.
સરોશ બાજ બાણુતાં વળી, કરે પાશાનું કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૧૭

ફરી જુઓ સર્વે તમો, નરને નારી નેક,
દોષ્ઠાના તાણા તરફ, જુઓ સંભાળી નેક.

કહું છું તમને તાણાનું, શું છે ક્રીયા કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરે અદનામ, ૧૮

ચાર દસા ને ચાર છે, ખુણાનું જોડાણ,
સોઢાનાં ખીલા લઇ, કરે જેનું મંડાણ.
નાનાં મોટા મળીને, ત્રણસો એકનું કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરે અદનામ. ૧૯

સુતરના ને તારને, મેળવે રાખી ધ્યાન,
ત્રણસો એકના તારનો, તાણો બનાવે જાણ,
તાણાંના આંટા કરે, સર્વે ખીલા પર કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરે અદનામ. ૨૦

પછી આમે છે દોખનું, બાંધવાનું જે કામ,
નાની હોય તો જ્ઞાનથી, કરે વિચારી કામ.
અજ્ઞાનો શુ જાણે છે, આશમધાડનું ધામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરે અદનામ. ૨૧

ફરી કરીને સાંબળે, દોખનું જવાનું કાજ.
અથોરનાન વિના નહી, બને ક્રીયાની બાજ.
સમ્પતમાં સમ્પત જાણજો, અથોરનાનનું કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરે અદનામ. ૨૨

દોખમાને તે નીરંગને, પાંજુથી કરે પાક,
ત્રણ મરત બે ધોધને, કરે પવિત્ર પાક.

એ હીંદોરા માડીને, કરે ઇજવાનુ કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૨૩

પછી સુતરનો તાર લાઇ, દોખ્ખાની તે માય,
રૂંવાનની પાવીઓમા, પેવંદ કરીને જાય,
બંડાર સુધી તારને, ફરી લાંબાવે કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૨૪

ત્યાંથી લાવે તારને, હીંદોરાની સાથ,
સધળી પાવીઓને તે, પેવંદથી કરે હાથ.
પછી ચાલે છે ઇજશને સધળા અલાતોનું કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૨૫

ત્રણ દીવસ સુધી કરે, મોટી ખુબનું કામ,
સરોશની ખુશનુમનથી, ચાલે છે ક્રીયા કામ.
ત્રણ વંદીદાદ, દીન રાતને, ત્રણ ઇજશનેનું કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૨૬

ચોથે દિવસે ચાલે છે, ફરી ક્રીયાનું કામ,
દાદાર હોરમજની કરે, ઇજશનેનું કામ.
ચાર ફરેસતાને દાદારની, બાજનું કરે છે કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૨૭

દાદાર હોરમજનું કરે, પહેલું અફરગાન.
બીજું અશપંદદાદ અમેશાસ્પદનું, કરે છે રાખી ધ્યાન.

અરદાફવશ દહમાનને. સરોશનું પશુ કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૨૮

દીનદાર જરથોસ્તીઓની, મળે છે અંબુમન,
પુશાલીથી કરે છે, મોટું એક જશન,
શ્વેતજાં સકટ કાપશે, જશનથી જે કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૨૯

દોષ્ઠમાની તાસિર એ. સમજો વહાલા નાથ,
અવારમની વામદાદ પર, મળશે સીધો હાથ,
સીધા હાથથી ખોલ્યું છે, ન્યાગાનોનું ધામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૩૦

અનુશેહરવાનની નેક દુવા, મળશે એવી નેક.
રોજ દરજંદમાં થશે, વધારાનો ટેક.
જેના આશીશથી થશે, એવાં હિતમ કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૩૧

હવે પછી જે સાંભળો. કહું છું જેને સાર,
કીમેટોરીયમના ધણી, શુણ્ણ કરી વીચાર.
કરો વીચારી કામ જે, દાદારનું લાઠ નામ,
જરથોસ્તીના નામને. ના કરો બદનામ. ૩૨

કરો યાદ દાદારને, મળશે સીધી વાટ,
દાદારનાં તે નામથી, અહશે સીધો ઘાટ.

ના બૂલતા દાદારને, જેનું અમુલ્ય નામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૩૩

નેક દરજ્જાને સુણો, અમુલ્ય રત્ન દામ,
ફરી ફરી નહીં આવશે, એવું માન અકરામ.
કહુ છું આજળ તમોને, સુણો સર્વે તમામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૩૪

ગણો તમારી આત્મ, જસ જગતનો દાન,
જીતો કુલ જરથોસ્તીનું, રૂંટે કાથે માન.
ના ગુમાવો માનને, ના ગુમાવો નામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૩૫

ગુમાવો તમો પાસના, સકટ સમ્ય એ લાખ
આ જગતમાં રહી જશે, સઉથી ઉત્તમ શાખ.
લાખ ખરચતાં ન રહે, એવાં ઉત્તમ નામ,
જરથોસ્તીના નામને, નો કરો બદનામ. ૩૬

લાખ ખરચતાં દુરાખને, પહેલી નેકી પાસ,
નેકી વિના રહેશે નહીં, મિનોર્દુનીઆની આસ.
નેકી નેકી જાણને, નેકીનું નેક કામ,
જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ. ૩૭

કહે અરદેશર સાંભળો, મારા તે સરદાર,
 નથી જાણ્યા જાણ્યો, જુઠા એ વિચાર.
 માનો મા માનો નહી, કહ્યુ હમારું કામ,
 જરથોસ્તીના નામને, ના કરો બદનામ.

૩

અરેસર સોરાબજી બચાએ, ખાટલીવાલા વીલા ૩૦ બચા હોરપી-
યાસ, સભેટર રોડ, માંટરોડ, મુંબઈ નં ૭ માં પ્રગટ કર્યું અને
બેરામ સી. ઠાપડીયાએ બેલાડં પ્રિન્ટીંગ વર્ક્સ, કુમરા જીટ,
ફીચર રોડ, કોટમાં છાપ્યું છે.
